

Haarlemmermeer

Jannie van der Geest stopt op 6 maart na negen jaar als voorzitter van Buurtvereniging Nieuwe Meer. Ruim dertig jaar zette zij zich in voor de buurt, maar nu zet ze er een punt achter. Nou ja, bijna dan.

Buurt was geschenk voor Jannie en Hugo

Jannie en Hugo van der Geest op hun balkon in Badhoevedorp. „Nieuwe Meer ligt bijna achter ons.”

Afscheid van Nieuwe

Bart Boele

b.boele@hollandmediacombinatie.nl

Badhoevedorp * De verhuizing naar Badhoevedorp is een stap waar ze blij mee is. „Nieuwe Meer ligt nu bijna achter ons”, zegt Jannie van der Geest (74).

Na negen jaar vindt ze het mooi geweest als voorzitter van de Buurtvereniging Nieuwe Meer. Ze nam die functie op zich, omdat niemand anders het deed. Voorzitter tegen wil en dank dus, maar ze is het met liefde geweest voor Nieuwe Meer.

„Het zit al anderhalf jaar in ons hoofd. Beginnen met een nieuw leven. We hebben een onwijs leuke tijd gehad in Nieuwe Meer, maar het is mooi geweest”, zegt Jannie, al ruim dertig jaar actief voor de buurtvereniging. „Ik weet niet precies hoeveel jaar, ik heb het niet

bijgehouden. Maar alles bij elkaar is het wel een hele tijd geweest.”

4=6

Vijftig jaar woonde Jannie met haar Hugo (76) aan de Nieuwe-meerdijk. Zij runde jarenlang de aangeklede melkwinkel aan de Nieuwe-meerdijk 319 (de '4=6') terwijl hij de boodschappen bij de mensen thuis bracht. „Van zeventig procent van de huizen wist ik waar de sleutel lag. Dan keek ik in de koelkast en vulde aan wat nodig was. Dat kun je je nu niet meer voorstellen”, kijkt Hugo terug. Hugo noch Jannie zijn geboren Nieuwe Meeders. „We komen uit Oude Ade en Leimuider, van de boerderij. Hugo zocht werk en via een vertegenwoordiger van melkfabriek AMC konden we een winkel in Nieuwe Meer overnemen”, herinnert Jannie zich. Hugo: „De losse melk was net afgeschaft.” „We zouden de zaak huren, maar

de eigenaar vond dat we wel konden kopen. We begonnen met een schuld van 80.000 gulden, dat was een enorm risico in 1968. Maar wat een godsgeschenk dat we het gedaan hebben. Het is helemaal goed gekomen.” Dat zegt Jannie nu, maar het begin was niet makkelijk. De Nieuwe Meeders waren nogal op zichzelf. „Het was een aparte gemeenschap. Ik ben wel eens jankend de winkel uitgelopen. Ze dachten dat wij rijk waren, stonden ze voor de ramen naar binnen te kijken. 'Jij hebt een rijke vent getrouwd', zeiden ze dan. Nee, het was geen makkelijke start.” Niettemin vonden het ondermeestersstel en de buurt elkaar. Met de buurtvereniging had Jannie in het begin niet zoveel. „Ze waren tegen verkeer, tegen dit, tegen dat.” Hugo: „De buurtvereniging is uit verzet ontstaan.” Jannie: „Vooral het verkeer op de dijk. Dat was ook verschrikkelijk en dat is het eigen-

lijk nog steeds. Met slecht weer moet je er niet fietsen.” Samen dingen doen en organiseren 'op de dijk', dat is wat Jannie aansprak. „Ik ben erg van het samen doen. Gezelligheid. Bij elkaar horen.” Hugo: „Jij wilt altijd alles en iedereen bij elkaar brengen.” Zij: „Daar voel ik me prettig bij.” Dat Jannie en Hugo zo lang voor de buurt actief zijn, is niet alleen voor de buurt. „We doen het omdat we het leuk vinden. Daar hoeven we helemaal niet voor bedankt te worden.”

Rehoboth

Jannie leerde iedereen in Nieuwe Meer kennen. Niet in de laatste plaats door de winkel. „We hoorden veel van mensen, maar we vertelden nooit iets aan anderen. Daar wordt niemand beter van.” Toen het tijd was buurthuis Rehoboth te renoveren kreeg Jannie 20.000 euro van een buurtbewoner

Tijd om met een
nieuw leven te
beginnen

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

Meer na vijftig jaar

Hugo en Jannie bij de sluiting van hun winkel in 2006.

ARCHIEFFOTO

voor een nieuwe keuken, als ze haar mond hield. Later wilde er iemand met haar praten. Die gaf

10.000 euro voor de nieuwe vloer. „En ze kwamen allebei eigenlijk nooit in Rehoboth.”

Zo ging dat 'op de dijk'. En ja, toen er weer eens geen voorzitter voor de buurtvereniging was en niemand anders zijn vinger op stak, besloot Jannie de functie op zich te nemen. „Ik zou het samen met een ander doen, maar die had veel andere dingen aan haar hoofd. Groot compliment voor de mantelzorg die zij heeft gedaan, maar dan doe je het dus alleen.”

Nu, voorjaar 2017, is het tijd om te stoppen. De verhuizing naar Badhoevedorp was niet de aanleiding. Het begon eigenlijk met het plotse overlijden van vriendin Hendri, een paar jaar geleden. „Wij deden alles samen”, zegt Jannie. „Ook ruzie maken hoor, zij vond mij veel te direct. Maar we maakten het ook altijd weer goed. Ik mis haar nog heel erg.”

En ja de nieuwe tijd speelt ook een rol. „Jarenlang werd er geen huis verkocht, de afgelopen maanden gingen er vijftien. Ons eigen huis

heeft twee dagen te koop gestaan. Er was al een leuke ploeg van jongeren, tieners, maar nu is er veel aan het veranderen. Het is tijd voor mensen met andere inzichten. Ik ben misschien wat te traditioneel. Te recht door zee. Het wordt voor mij steeds lastiger om de boel bij elkaar te houden. Mensen hebben minder betrokkenheid bij de buurt. Daarom is het goed dat een ander verder gaat als voorzitter.” Waar Jannie het nog heeft over 'bij ons op de dijk' heeft Hugo het al over 'daar in Nieuwe Meer'. Het losmaken is gaande. Helemaal los van Nieuwe Meer willen de twee nu ook weer niet komen. Hugo blijft briden en klaverjassen. „En hij houdt de tuin van Rehoboth bij. Ook straks nog hoor, als ik geen voorzitter meer ben. Zo lang we gezond zijn gaan we door. En als er niemand is voor de buurthulp wil ik dat zeker wel doen.”